

осмислення наукових умов і норм, що залишилися ще з часів СРСР. По-друге, аналіз технологічного підходу в архітектурному проектуванні. По-третє, аналіз технологізації (системно-комплексна і безсистемно-спонтанна) усіх складових архітектурної освіти – змістового, процесуального і результативного.

На тлі усіх цих об'єктивних перетворень спостерігається криза фахової архітектурної освіти – навіть у розвинених країнах. Знання стали дискретними, без тісного взаємозв'язку. Дуже важливо, що освітні програми набули міжнародного характеру та рівня. Це значно підвищить підготовку майбутніх архітекторів до справжньої реальної праці.

Висновки. Головна проблема в архітектурній освіті – невідповідність ЄС норм і методів подачі реального досвіду роботи із реальними об'єктами. Необхідно розроблення комплексних підходів, систем, програм та методики на всіх рівнях освітньої структури, адже тільки за таких умов можливе досягнення реально ефективного та затребуваного ефекту від архітектурної освіти.

Таким чином можна підвищити свій рівень в світовій архітектурі та досягти балансу та гармонії між якістю, практичністю та естетикою в архітектурі міста та країни в цілому, та відновимо комфортне середовище для українців.

СТАЛА АРХІТЕКТУРА ОСКАРА НІМЕЙЄРА І ЛЕ КОРБЮЗЬЄ

Павлюх В.В.

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архіт., доцент

Бразильський модерніст Оскар Німейєр (1907-2012) любив криві лінії і уникав прямих кутів. Головним мотивом його роботи були вигнуті лінії, виконані в залізобетоні. Криві відображені в його мемуарах «Криві часу», опублікованих в 2000 році (літературно «Вигини часу») – обігнали свій час. Німейєр, створив унікальний стиль архітектури, який заснований на пластичній свободі, де впровадив повне використання бетонного потенціалу в якості основного будівельного матеріалу.

До шістдесятих років, розробляючи спортивно-розважальний комплекс в місті Пампульє, Оскар Німейєр вразив світову спільноту архітекторів, коли відмовився від стандартних рішень в стилі тодішніх формально раціональних напрямків модернізму і звернувся до архітектури з унікальною фантазією і несподіваними формами.

Унікальний архітектор в 60-х роках почав проектувати важливі громадські будівлі в новій столиці Бразилії – Бразиліа (рис.1-2). Сьо-

годні цей комплекс - міський модерністський ансамбль має високий статус об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. З того часу і по теперішній час Оскар створив велику кількість прекрасних проектів як для своєї країни, так і для світу в цілому. Практично всі його твори відносяться до більш поетичного напрямку модернізму, заснованого на чуттєвості і пластичності, а також, символізують сталу архітектуру.

Оскар Німейєр, розробивши ряд оригінальних рішень, які засновані на широкому застосуванні криволінійних форм, зміг адаптувати витоки «міжнародного стилю» в екзотичних реаліях тропіків. Найважливішим внеском Німейєра в архітектурну сучасність є його прихильність до творчих вільних ідей, оцінка індивідуальних талантів і розуміння того, що архітектура є основним способом художнього вираження людського генію.

Рис. 1

Рис.2

Ще один великий архітектор ХХ століття – Ле Корбюзьє, архітектура якого, по праву, вважається інноваційною. Він винайшов нову архітектурну мову, яка ознаменувала остаточний розрив з традиціями минулого. Модерніст відмовився від непотрібних декоративних елементів, дотримуючись філософії Людвіга Міс ван дер Роє - «менше означає більше» і ввів в практику просту геометрію форм, асиметрію, горизонтальні площини і вільні макети. Він оцінив природне освітлення і віддав перевагу кольорам спокійної колірної палітри: білому і відтінкам сірого. Le Corbusier одним з перших активно використовував промислові матеріали, такі як бетон, сталь і скло.

Який би проект архітектор не брав, будь то приватні вілли, житлові комплекси або церкви, він завжди виходив за рамки умовностей. Його внесок в модернізм неоціненний, а принципи функціоналізму Ле Корбюзьє стали основою міжнародного стилю і вважаються основою сталої архітектури з точки зору масштабності і сприйняття (рис.3-4).

П'ять відправних точок для сучасної архітектури:

1. Опори - стовпи: будинок на окремих опорах. Раніше будинок затискали в землю, в темних і часто сирих місцях. Залізобетон дав окремі опори. Будинок знаходиться в повітрі, високо над землею, під будинком знаходиться сад, на даху будинку також знаходиться сад.

2. Дахи - сади: залізобетон - це новий матеріал, що дозволяє створити комбіновану покрівлю будівлі. Міркування технології, економіки, зручності та психології ведуть до вибору даху-тераси.

3. Вільне планування: до сих пір стіни будівлі були його несучими елементами, планування будинку повністю залежало від стін. Використання залізобетону дозволяє забезпечити вільну компоновку.

4. Розташування вікон уздовж фасаду, вікно - один з найважливіших елементів будинку. Новітні засоби звільнили вікно, залізобетон зробили справжню революцію в своїй історії. Вікна можна розтягувати по всьому фасаду, від одного кінця до іншого.

5. Вільний фасад: опори - всередині будинку. Стелі кріпляться до консолей. Відтепер фасади – це легкі плити утеплення стін і траншей. Фасад вільний від навантаження.

ис.3

с.4

ДОСЛІДЖЕННЯ РОЗВИТКУ ТА СТВОРЕННЯ БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИХ ЖИТЛОВИХ КОМПЛЕКСІВ

Панченко Д.М.

Науковий керівник – Дудка О.М., канд. архіт., доцент

Дослідження проблематики та розвитку багатофункціональних житлових комплексів є пошуком нових за типом споруд громадського обслуговування, що включає в себе стрімкі соціальні, функціонально-технологічні та технічні умови, що протегують взаємодії архітектури громадських будівель та житлового середовища.

Розвиток та створення багатофункціональних житлових комплексів характеризується рядом наступних причин:

- Збільшенням рівня урбанізації та підвищення зв'язків між житловою функцією та функцією громадського призначення.
- Бажанням об'єднати велику кількість функцій в один композиційний центр, до складу якого будуть входити різні за функцією заклади.
- Появою нових споруд, будівель та центрів, які включають до свого складу заклади громадського харчування, заклади торгівлі,